

Γράφει ο **Κώστας Παπαδάκης**

Από ώρα σε ώρα κρίνεται πιά η εξέλιξη της απεργίας πείνας του Δημήτρη Κουφοντίνα, που σήμερα μπήκε στην 50η μέρα και παράλληλα στην 5η ημέρα απεργίας δίψας. Σύμφωνα με όσα χθες ο γιατρός Θεodorής Σδούκος, που τον επισκέφθηκε στην ΜΕΘ του Γενικού Νοσοκομείου Λαμίας δήλωσε: *«Η υπογλυκαιμία, συνοδευόμενη από επικίνδυνες ηλεκτρολυτικές διαταραχές, μπορεί να αποβεί ανά πάσα στιγμή μοιραία για το μυοκάρδιο και τον εγκέφαλο».*

Συνεπώς, τα επόμενα δύο εικοσιτετράωρα θεωρούνται κρίσιμα για το αν θα ζήσει. Παρά τα όσα είχαν διαφανεί τις προηγούμενες εβδομάδες, τόσο με τις διαδοχικές δηλώσεις στήριξης του απεργού πείνας από τα κόμματα της αριστεράς, όσο και από την ογκούμενη και διαρκώς εκδηλούμενη με χιλιάδες υπογραφές και κινητοποιήσεις συμπαράστασης στον Δημήτρη Κουφοντίνα, που έφτασε στο σημείο να προκαλέσει ακόμα και ρωγμές στο κυβερνητικό στρατόπεδο με δειλές έστω δηλώσεις στελεχών του που καλούσαν την κυβέρνηση να ανταποκριθεί στις επιταγές του κράτους δικαίου, φαίνεται ότι η Νέα Δημοκρατία δεν είναι διατεθειμένη να υποχωρήσει.

Δεν την μεταπείθουν ούτε οι χιλιάδες και καθημερινά αυξανόμενες υπογραφές, ούτε οι καθημερινές επίσης κινητοποιήσεις (τις οποίες διαλύει εν τω γεννάσθαι με καταδίωξη, άγριο ξύλο, χημικά και δεκάδες προαγωγές και συλλήψεις κάθε φορά), ούτε οι εκκλήσεις από έγκυρους νομικούς φορείς όπως η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ), ο Δικηγορικός Σύλλογος Πατρών (για τον Δ.Σ.Α. ας μην πω καλύτερα, η συνένοχη σιωπή του δεν θα λησμονηθεί από τους δικηγόρους), μέλη του Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. και άλλων Δικηγορικών Συλλόγων, ο Συνήγορος του Πολίτη που αποδοκίμασε την άρνησή της να δώσει αντίγραφα της διαδικασίας μεταγωγής, και από χιλιάδες πλέον νομικούς, διανοούμενους, καλλιτέχνες, πολιτικούς κ.α.

Δεν την πτοεί αν ο τόπος μας αποκτήσει για πρώτη φορά στην ιστορία του νεκρό απεργό πείνας, τον πρώτο στην Ευρώπη μετά τον θάνατο του Ιρλανδού Μπόμπυ Σάντς το 1981 στην Αγγλία της Θάτσερ, πλάι στην Τουρκία του Ερντογάν με τον γνωστό δείκτη σεβασμού των δικαιωμάτων.

Το συμφέρον της άλλα της υπαγορεύει.

Το εσωτερικό της έγγραφο (non paper), που δημοσιοποιήθηκε χθες 25/2/2021, δίνει την γραμμή, της οποίας σύντομα οι βασικοί άξονες είναι οι εξής:

Α) Ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει τον Κουφοντίνα, η προσπάθεια δηλαδή μετατροπής της απεργίας πείνας σε ζήτημα πολιτικής δικομματικής αντιπαράθεσης για να στριμώξει στον ΣΥΡΙΖΑ και να διευρύνει τα ρήγματα στο εσωτερικό του.

Β) Ότι ο νόμος προβλέπει τον τρόπο κράτησης, ο οποίος τηρήθηκε απολύτως,

Γ) Ότι ο Κορυδαλλός αποτελεί κατάσταση τύπου Α και γι' αυτό κρατούνται μόνο υπόδικοι, κατάδικοι για χρέη και κατάδικοι σε ποινή φυλάκισης,

Δ) Ότι για λόγους υγειονομικούς δεν επιτρέπεται η μεταγωγή νέων καταδίκων στο κατάστημα Κορυδαλλού,

Ε) Ότι «ο αμετανόητος δολοφόνος 11 ανθρώπων» ζητά προνομιακή μεταχείριση,

Στ) Ότι η Πολιτεία δεν εκβιάζεται, διατηρεί κυριαρχικό δικαίωμα σε σχέση με τον τρόπο κράτησης καταδίκων και δεν υπάρχει συναλλαγή με καταδίκους για τον τρόπο κράτησης.

Όλα τα παραπάνω είναι ψέματα. Πρώτα από όλα, και αλήθεια να ήταν οποιοδήποτε από αυτά, ουδείς εμπόδιζε την κυβέρνηση κατά την διατύπωση του άρθρου 3 Ν. 4760/2020, τον οποίο καθ' ομολογία της νομοθέτησε για να μεταφέρει τον Κουφοντίνα από τις αγροτικές φυλακές σε κλειστές, να το διατυπώσει κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στα παραπάνω δεδομένα. Αντί, δηλαδή, να γράφει «...επαναμετάγεται στο κατάστημα κράτησης από το οποίο αρχικά μετήχθη» να περιλάβει την διατύπωση «μετάγεται σε άλλο κατάστημα κράτησης.» ή «μετάγεται σε κατάστημα κράτησης τύπου.....». Τότε δεν θα είχε τεθεί κανένα θέμα μεταγωγής του Κουφοντίνα στον Κορυδαλλό.

Φαίνεται όμως, αν και δεν είναι αυτό το θέμα μας, ότι η κυβέρνηση εκτός όλων των άλλων χαρακτηριστικών της εν προκειμένω δεν διαθέτει το προσόν να γνωρίζει ακόμα και να νομοθετεί διατυπώνοντας κατά τρόπο ανταποκρινόμενο στις προθέσεις της το περιεχόμενο των κανόνων εξουσίας που θεσπίζει. Εκτός εάν την περίοδο εκείνη οι προθέσεις της ήταν όντως αυτές και τις μετέβαλε στην συνέχεια.

Είναι ακόμα γνωστό ότι ο Κορυδαλλός, παρά το γεγονός ότι προβλέπεται τυπικά ως κατάσταση κράτησης τύπου Α για υποδίκους κλπ, περιλαμβάνει όλα αυτά τα χρόνια χιλιάδες καταδίκους, ακόμα και ειδικές πτέρυγες για καταδίκους, ακόμα και σήμερα. Το γνωρίζουν οι πάντες αυτό.

Ενώ το επιχείρημα ότι για λόγους υγειονομικούς δεν επιτρέπεται η μεταγωγή νέων καταδίκων στο κατάστημα Κορυδαλλού είναι κυριολεκτικά ακατανόητος. Τι εννοούν οι επικοινωνιολόγοι της ΝΔ; Ότι στον Κορυδαλλό ο κορωνοϊός κολλάει, ενώ στον Δομοκό και σε άλλα καταστήματα κράτησης δεν κολλάει;

Τέλος, η «πολιτεία» στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν εκβιάζεται, αλλά εκβιάζει. Γιατί αυτή είναι που παραβιάζει το νόμο που ψήφισε και όχι ο Κουφοντίνας. Αυτή και μόνο έχει δημιουργήσει όλο το πρόβλημα και φταίει για όλα.

Και επειδή δεν έχει άλλα επιχειρήματα καταφεύγει είτε στα ψέματα, είτε στην γνωστή προβοκάτσια της τρομο-υστερίας, αναπαράγοντας την συζήτηση για τα αδικήματα της 17Ν, αλλά και αποκαλύπτοντας τον πραγματικό λόγο για τον οποίο στέκεται τόσο σκληρά απέναντι στον Κουφοντίνα. Όλα αυτά κρίθηκαν αμετάκλητα στη δίκη και η αναπαραγωγή τους φαίνεται να μην το σέβεται. Και η νόμιμη μεταχείριση του κρατούμενου δεν εξαρτάται από αυτά. Η κυβέρνηση συνεπώς τον αντιμετωπίζει με τον τρόπο αυτό όχι για όσα έκανε (δεν είναι αρμόδια άλλωστε κατά το σύστημα διάκρισης των εξουσιών που παριστάνει ότι

σέβεται), αλλά για όσα πιστεύει.

Με αυτά τα δεδομένα είναι προφανές ότι αφού η κυβέρνηση εξακολουθεί την αδιάλλακτη στάση της, απομένουν δύο ενδεχόμενα στις ώρες που ακολουθούν:

A) Το ενδεχόμενο της αναγκαστικής σίτισης, το οποίο όμως αντίκειται εξόφθαλμα στον Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, που απαγορεύει οποιαδήποτε ιατρική πράξη χωρίς την συναίνεση του ασθενούς (άρθρο 12 Ν. 3418/2005), στον Κώδικα Δεοντολογίας του Νοσηλευόμενου Ασθενούς (άρθρο 47 Ν. 2071/1992) και στις διεθνείς συμβάσεις και διακηρύξεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, της Παγκόσμιας Ένωσης Γιατρών και ιδίως στην διακήρυξη της Μάλτας σχετικά με τους απεργούς πείνας. Σχετικές ανακοινώσεις έχουν εκδόσει η ΟΕΝΓΕ και η ΟΕΝΓΘ.

Σύμφωνα με την τελευταία, όταν ο απεργός πείνας έχει εκδηλώσει σταθερά και αδιατάρακτα την άρνηση συναίνεσης του σε οποιαδήποτε λήψη ορού ή άλλων μέτρων αναγκαστικής σίτισης, οι γιατροί είναι υποχρεωμένοι και όταν αυτός στην συνέχεια βρεθεί σε κόμμα ή χάσει τις αισθήσεις του και την δυνατότητα να εκφράζει την συναίνεση του, να ακολουθήσουν την δηλωμένη έως τότε συναίνεση. Και ήδη φαίνεται, τόσο από την ανακοίνωση της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος, όσο και από τα γενικόλογα διατυπωμένα κείμενα της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Λαμίας, που με αλληπάλληλες διατάξεις της καλεί τους γιατρούς να λάβουν κάθε μέτρο αναγκαίο για την προστασία της ζωής του, η λέξη αναγκαστική σίτιση παραλείπεται, αποφεύγεται και ερμηνεύεται ρητά ότι δεν αποτελεί περιεχόμενο της Εισαγγελικής Εντολής, αλλά την εναποθέτει στην κρίση των γιατρών, που, όπως προαναφέρθηκε, δεσμεύονται από τον Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας και δεν μπορούν να την εφαρμόσουν.

B) Το - μόνο ρεαλιστικό πλέον και μακάρι να διαψευσθώ - ενδεχόμενο του θανάτου του Δημήτρη Κουφοντίνα. Ο ίδιος τον έχει επιλέξει και αποδεχθεί αντί της αναγκαστικής σίτισης, δείχνοντας ότι παραμένει αγωνιστής μέχρι το τέλος.

Το ερώτημα είναι τώρα γιατί η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει τον θάνατο του Δημήτρη Κουφοντίνα ή έστω αποδέχεται το ενδεχόμενο του, που αποκτά όλο και μεγαλύτερη βεβαιότητα, επιμένοντας στην σκληρή και εν τέλει παράνομη συμπεριφορά της;

Είναι κοινός τόπος, ότι η σημερινή κυβέρνηση είναι η πλέον ακροδεξιά και αυταρχική τουλάχιστον από το 1974 και καθώς δεν έχει μπροστά της κάποιο ανερχόμενο κίνημα πολιτικής προοπτικής που θα μπορούσε να την ανατρέψει με θέσεις προς τα αριστερά, αλλά αντίθετα έχει πίσω της ένα εξευτελισμένο και ηττημένο κυβερνητικό ΣΥΡΙΖΑ, που αποτέλεσε δυστυχώς την πολιτική επιλογή έκφρασης μίας μακράς κινηματικής ριζοσπαστικοποίησης της ελληνικής κοινωνίας επία δύο δεκαετίες πριν, βρίσκει την ευκαιρία να εκδικηθεί την ελληνική κοινωνία για όλη της αυτή την ριζοσπαστικοποίηση και να ανατρέψει στην πράξη όλες τις κατακτήσεις δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών της μεταπολιτευτικής περιόδου. Είναι μία κυβέρνηση που μας γυρνάει στις δεκαετίες του 1950 και 1960, όταν η δράση της Αριστεράς και οι συναθροίσεις βρίσκονταν στην παρανομία. Ο τρόπος με τον οποίο, άλλωστε, έχει αντιμετωπίσει τις περισσότερες συναθροίσεις το δείχνει από μόνος του. Και ειδικότερα στην περίπτωση εκδηλώσεων συμπαραστάσης Κουφοντίνα δεν υπήρξε ούτε μία που να μην την διαλύσει εν τω γεννάσθαι, μόλις άνοιξε ένα πανό και χωρίς να υπάρξει οποιαδήποτε εκδήλωση βίας από τους συμμετέχοντες.

Τροφοδοτεί ακόμα την ένταση με διαρκείς και όπως αποδεικνύεται από το non paper, εκπορευόμενες από ένα ενιαίο επικοινωνιακό κέντρο, πολωτικές επιθέσεις και φυσικά χρησιμοποιεί τα ΜΜΕ στην αναπαραγωγή της τρομο-υστερίας, στην αναφορά περί αρχιεκτελεστή, περί διεκδίκησης προνομιακής μεταχείρισης κλπ. Συσπειρώνει το συντηρητικό κομμάτι της κοινωνίας και ενδιαφέρεται για τη συνοχή των ακροδεξιών της στοιχείων, που φαίνεται να κυριαρχούν πλέον στον πολιτικό της προσανατολισμό συνδυαζόμενα με την θέση κορυφαίων παραγόντων εξουσίας ως πολιτικώς εναγόντων κατά του απεργού πείνας. Είναι σε θέση να γνωρίζει ότι ο θάνατος του Κουφοντίνα θα προκαλέσει σκληρές αντιδράσεις.

Μιλάνε ήδη αρκετοί για μέρες του 2008 μετά την δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, αλλά φοβάμαι ότι είναι μετριοπαθείς.

Είμαι βέβαιος, όμως, ότι αυτό ακριβώς θέλει η Νέα Δημοκρατία, γιατί αντισταθμίζει υπέρ των συμφερόντων της την πόλωση που θα δημιουργηθεί, η οποία θα ισχυροποιήσει ακόμα περισσότερο την αντικοινωνική πολιτική της, θα νομιμοποιήσει την λήψη ακόμα περισσότερων αυταρχικών μέτρων και την σκλήρυνση της αστυνομικής και κρατικής καταστολής. Και αυτό της είναι απαραίτητο, σε μία περίοδο που παρά την καταχρηστική εκμετάλλευση της πανδημίας και τους αλληπάλληλους περιορισμούς και κατασταλτικά μέτρα, ξεσπούν κοινωνικοί αγώνες και είναι βέβαιο ότι η κοινωνική δυσαρέσκεια ογκούμενη θα εκφραστεί με πολύ μαζικό και δυναμικό τρόπο και θα ανατρέψει την όποια συναίνεση στην πολιτική της, όταν τα προσχήματα της πανδημίας θα έχουν εκλείψει.

Αυτό ακριβώς θέλει να προλάβει. Θέλει να δημιουργήσει μία κατάσταση «κλέφτες και αστυνόμοι», η οποία θα εξωθεί διαρκώς την Αριστερά και το κίνημα της κοινωνικής ανατροπής αλλά και τους ίδιους τους θεσμούς να συνθλίβονται ανάμεσα τους («ή με το κράτος η με τους τρομοκράτες») ενώ ταυτόχρονα θα ισχυροποιεί τα αντανakλαστικά του συντηρητικού μέρους της κοινωνίας, που είναι από ότι φαίνεται κυρίως την ενδιαφέρει και θέλει να διατηρήσει για να μην διαρρεύσει προς άλλα μορφώματα. Έτσι και αλλιώς το σύνολο της πολιτικής, ρατσιστικής, κατασταλτικής, αντιπροσφυγικής και αντικοινωνικής, αυτή την συμμαχία της επιβάλλει ως προτεραιότητα.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, είναι προφανές ότι έχει συμφέρον από τον θάνατο του Δημήτρη Κουφοντίνα, αφού δεν μπορεί να προκαλέσει την ήττα του με τη διακοπή της απεργίας πείνας. Η κοινωνία, όμως, δεν έχει κανένα συμφέρον να εμπλακεί σε μία τέτοιου είδους εξέλιξη και να εγκλωβιστεί και στα αντίστοιχα διλήμματα για τα επόμενα χρόνια. Ούτε το αντικαπιταλιστικό κίνημα, ούτε η αριστερά. Ούτε καν οι θεσμοί και οι κοινωνικοί και πολιτικοί φορείς αστικών φιλελεύθερων αντιλήψεων.

Γι' αυτό και όσο είναι καιρός τις λίγες ώρες που μένουν ακόμα, η κατακραυγή της κυβέρνησης και η απαίτηση να ικανοποιηθεί το αίτημα του Δημήτρη Κουφοντίνα πρέπει να μεγαλώσει όσο περισσότερο γίνεται.

Αθήνα, 26/2/2021